

Titel: Tvende Viiser om det vigtige, som skal tildrage sig, nemlig Sammenkomsten paa Himmelen med de fem Planeter: Jupiter, Mars, Venus, Merkurius og Maanen, som skeer i Morgenstunden d. 8 May 1774.

Citation: "Tvende Viiser om det vigtige, som skal tildrage sig, nemlig Sammenkomsten paa Himmelen med de fem Planeter: Jupiter, Mars, Venus, Merkurius og Maanen, som skeer i Morgenstunden d. 8 May 1774.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25, ?, 1774*, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_025-shoot-workid2_025_013.pdf (tilgået 26. november 2022)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 25

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Tvende Viiser
om
det vigtige, som skal tildrage sig,
nemlig Sammenkomsten paa Himmelen med de
fem Planeter:
Jupiter, Mars, Venus, Mercurius os Maanen,

som skeer i Morgenstunden d. 8 May 1774.

Den første synges som:

Al Verden tænk dig om.

Den anden:

Far Verden Farvel!

Trykt 1774.

2

3

Synges som: Al Verden tænk dig om.

1. Tænk, hvilken stor Allarm vil komme

os i Møde,

Naar fem Planeter skal paa Himlen sammenstøde?

Hvor det vil løbe af, og hvad der da

vil skee,

Faaer vi, som lever nu, om fire Uger

see,

Maaskee at denne Dag skal blive Verdens

Ende,

Og at Planeterne skal vores Jord opbrænde;

Thi Jorden tændes an, naar Himlen

spruder Ild,

Ney, ney I tage Feyl, og farer meget

vild.

Jeg ey for denne Dag det ringeste vil grue, Jeg sidde vil ret trygt udi, mit Huus og

Stue,

Planeters Sammenkomst er intet

farligt i,

Vend Bladet om og syng en anden

Melodie.

4

Synges som: Far Verden Farvel!

1.

Slet ingen Allarm,

Vor Himmel den bliver aldeles ey varm. Planeterne kommer slet ikke i Strid, De som os beretter hvad Dag og hvad Tid De got Folk tillige grandgivelig seer,

At intet Ont skeer, At intet Ont skeer.

5

2.

Paa enfoldig Viis,

Før holdtes Kometer for skræksomme Riis, Man troede de spaade tilkommende Ting; Thi Overtro gjorde da mange slags Sving, Pest, Dyrtid og Krig maatte følge derpaa, Men var ikke saa, Men var ikke saa.

3.

Saa fældte man Dom,

Indtil vi fik bedre Oplysning der om, Man troede og fordem at Solen den gik, Indtil man og Kundskab om denne Sag fik, Nu veed man til visse at Jorden den gaaer, Og Solen den staaer, Og Solen den staaer.

4.

Planeternes Vey

Begreb man i forrige Tider just ey;

6

Men nu veed man alle de Reyser, de gjør I Øster og Vester, i Sønder og Nør, De gaae i den Orden Gud satte dem i, Hinanden forbi, Hinanden forbi.

5. Begreb kan du faae,

I Fald du paa Volden et vist Sted vil staae, Og see et Par Kirker, saa synes de der. Som de stod hinanden saa tæt og saa nær, Du veed dog at disse et Melletrum har, Den Sag er jo klar, Den Sag er jo klar.

6.

Nu kan du forstaae,

Planeternes Sammenkomst synes kun saa, Udregning ved den astronomiske Stok, Bestemmer at disse har Melletrum nok,

7

De kommer hinanden slet ikke for nær, Forsikkres dig her, Forsikkres dig her. 7.

Gud Planen har lagt I hele Naturens Indretning, og sagt, Hvorledes Maskinen skal dreyes og gaae, Saa vidt skal du komme, og saa skal

du staae,

Saaledes Gud visselig alting har gjort, I smaate og i stort, I smaate og i stort.

